

תת"ע 6509/09/19 - דבורה רובין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6509-09-19 מדינת ישראל נ' רובין
תיק חיצוני: 61119260240

כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי	בפני
דבורה רובין	מבקשת
מדינת ישראל	נגד
	משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקשת ביום 5.11.2019.

המבקשת קיבלה דו"ח שמספרו 61119260240 המייחס לה עבירה של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בזמן נהיגה בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 ביום 7.11.2018.

ביום הדיון לא התייצבה המבקשת בבית המשפט, ומשכך נשפטה בהעדרה ונגזר עליה הקנס המקורי בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקשת טענה כי מעולם לא קיבלה זימון למשפט ולא ידעה על הדיון שנקבע בעניינה.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי ההזמנה לדיון נשלחה לכתובת שציינה המבקשת בבקשתה להישפט באמצעות דואר רשום וחזרה בציון הסיבה "לא נדרש". לטענתה, בנסיבות אלה אין סיבה מוצדקת לאי התייצבותה של הנאשמת ואין לה אלא להלין על עצמה. המשיבה הוסיפה כי לא ייגרם למבקשת עיוות דין, שכן המדובר בדו"ח מסוג ברירת משפט.

דין

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) בו נקבע כי:

עמוד 1

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי ירשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקשת

המבקשת טענה כי לא קיבלה הזמנה לדיון שנקבע בעניינה.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974 :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, מיום 21.5.17, עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מדינת ישראל**, מיום 25.4.18, רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מדינת ישראל**, מיום 20.1.15).

גם בעפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מדינת ישראל** נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44 לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

על פי אישור המסירה, שצורף לתגובת המשיבה, ההזמנה לדיון נשלחה לכתובתה של המבקשת אותה ציינה בבקשתה להישפט, "סורוצקין 51, ירושלים", אולם חזרה בציון ההערה "לא נדרש".

דבר הדואר "לא נדרש" על ידי המבקשת, דהיינו מדובר במצב בו ההודעה לסור לסניף הדואר ליטול את דבר הדואר נשלחה לכתובתה של המבקשת אך היא לא ניגשה לקבלה. במצב מעין זה תיחשב המבקשת כמי שההודעה הומצאה לו כדין ועליה הנטל להוכיח כי לא קיבלה את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בה (עפ"ת (חי') 20229-12-17 **חזן נ' מדינת ישראל**, מיום 2.1.18 ורע"פ 3698/17 **יוספוב נ' מדינת ישראל**, מיום 7.5.17).

טענתה הכללית של המבקשת לפיה לא קיבלה לידיה את ההזמנה לדיון אינה עומדת בנטל ההוכחה הדרוש להוכיח כי לא קיבלה את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בה. סתירתה של חזקה המסירה טעונה ראייה ותימוכין ולא תיעשה על-ידי העלאת טענה בעלמא כי המבקשת לא קיבלה את דבר הדואר לידיה (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם**, 25.3.2018).

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקשת כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה בדין.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקשת ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרה ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

במקרה שבפניי המבקשת לא העלתה כל טענה באשר לחשש לעיוות דין שעלול להיגרם לה.

בנוסף, על אף בקשת המשיבה להשית על המבקשת כפל קנס הושת עליה הקנס המקורי בלבד הקבוע לצד העבירה בה הורשעה בסך 1,000 ₪.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"א כסלו תש"פ, 09 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.